

מסורת הש"ס

אבל לפסלה. צריך הוא להראות את
ועמודה בזימה אבל ק"ש איש מדבר
המחצה את הכדים: סיכון. של מי
גלויה: ידיו בדים הכסא. מחילה ש'
ידיו לפנים מן המחילה: כל הנשמה.
הפה והחוטם בכלל היהיוול ולא שחר
אברים: שיש לו עיקר. שהאזהרה
מונעת שם ומסרתה. ושזין לו עיקר
הפחת רוח: מרסיק ד' אמום.
מן העיקר ואשע"ס שהריח כל אלו
ובגון שהיו לאחוריו שהיח רואה
אותה: ממוקס שפסק ריח. שהריח
כלה שם: לא כנגד זואם אדם כו'.
הוא שיש לו עיקר וזואם אדם כו'.

תורה אור השלם

- [illegible]

גליון הש"ס

גם' כאן בקצתם. פי' נסרות
מיד פי' חס' ד"ה חתמי:
רש"י ר"ה בוס' שם כו'
דרכו לחתן לו פי' נכשי
סגות פי' ע"ל ד"ה חתן
והפ' שם בקבד העזרות. וכן
חלח דקלט פי' כל נסוק ולא
יחקר כלל לשון. ולא עד חלל
שבו לבד נסות מלחמן
ולמחז עט' קס"ס:

הגהות הגר"א

[א] נח' ולא כנגד חשפה כ"ל.
[ב] שם (ולא כנגד נחלת
חוריס) חלית ונייב בחוספתח
ל"ג לה:

מוסף תוספות

א. בתוסי ר"ש כתב, ואם
אם נמשך שיש לנו לאסור
צוואת התנגלים שמה דוקא
כלול שלהם שיש שם מרחוק
אבל כשגדלים בבתיים ואין
שם כ"א מעט אין לאסור
כי אין שם מרחוק. ב. בתוסי
ר"ש כתב, וצ"ע מהו פ"י של
באדומים.

מוסף רש"י

הובא בסוף המסכת.

רַב נִיסִים גֵּאוֹן

רח רע שיש לו עיקר. גרסי
כני מערבא (במיקוקן)
הלכה ה' אמר רב חסדא)
מסוף ריה רע ד' אמות הדא
דאיתר לאחוריא אבל הדא
עד מקום שעניו ראות כהרא
ר' בא וחבורה הוו יתבין קמי
פונדקיה ברמשא אמרין מהו
למימר מילי דאורחיא אמרין
מכיוון דאלו הוו ביממא
הוינן חמין ליה דאסור ברם
כדן אסור:

(ה) לפיכך כג"ר ח"ר אמו.

לקרות קרית שמע כנגדה, ולא
לן כר' יהודה דאמר ספק צואה
לך כצואה ויד תהיה לך במי
מי רגלים לא גזרו. אמר רבא
רגלים שאלו נתן ידו על דבר
רבא אוקמה הכי לאשמעתי.

מי שמתו פרק שלישי ברכות

עצמו כעומד לפני המלך
לפני המלך: סדרוקן. חולי
רגלים: ירקון. חולי ששמו
זינו לבין בית הכסא ופשט

אבל "לתפלה עד שיכסה את לבו וא"ר הוּנָא כִּשְׁכַּח וּנְכַנֵּס בַּחֲפִילִין לְבֵית הַכֶּסֶּא מֵנִיחַ יָדוֹ עֲלֵיהֶן עַד שִׁנְמוּר עַד שִׁנְמוּר מ"ד אֵלָּא כְּדָאמַר ר"ג בְּרִי צִחָק עַד שִׁנְמוּר עֲמוּד רֵאשׁוֹן וּלְפָסֶק לֵאלֹתָר וְלִיקוּם מִשּׁוּם דְּרִשְׁבִּי ג' וְדִתְנֵי רִשְׁבִּי ג' אֹמֵר עֲמוּד הַחֹדֶר מְבִיא אֶת הָאָדָם לִידֵי הַדְּרוֹקָן סִילוֹן הַחֹדֶר מְבִיא אֶת הָאָדָם לִידֵי יִרְקוֹן: ^טאֵתְמַר צוּאָה עַל כְּשָׂרוֹ אוֹ יָדוֹ מוֹנַחַת בְּבֵית הַכֶּסֶּא רַב הוּנָא אָמַר יְמוּתָר לְקֻרֹת ק"ש רַב חֲסָדָא אָמַר אֲסוּר לְקֻרֹת ק"ש אָמַר רַבָּא מ"ט דְּרַב הוּנָא דְכֹתִיב יָכַל הַנְּשֻׁמָּה תִּלְלָל יָדוֹ וְרַב חֲסָדָא אָמַר אֲסוּר לְקֻרֹת ק"ש מ"ט דְּרַב חֲסָדָא דְכֹתִיב יָכַל הַנְּשֻׁמָּה תִּלְלָא מִי כְּמוֹךְ:

אתמר ר"ח רע שישלו עיקר רב הונא אמר
ורב חסדא אמר מרחיק ד' אמות ממקום
כותיה דרב חסדא לא יקרא אדם ק"ש לא כ
כלבים ולא כנגד צואת חזירים ולא כנגד צ
צואת אשפה שריחה רע ואם יהיה מקום
עשרה טפחים יושב בצדו וקורא ק"ש ואם לא
ר"ח רע שיש לו עיקר מרחיק ד' אמות ממקום
הלכתא כי הא מתניתא ^א (בכל הני שמעתתא)
אדם ק"ש לא כנגד צואת אדם ^ב ולא כנגד
כלבים כומן שנתן עורות לתוכן בעו מיניה מ
מרו אמר להו ^א אתו חזו הני ציפי דבי רב ד
תורה אבל בק"ש לא ודברי תורה נמי לא א
לא: אתמר צואה עוברת אביי אמר מותר
לקרות ק"ש אמר אביי מנא אמינא לה ^א דר
והטהור עובר טמא מטהר עומד תחת האיל
טמא יוכן באבן המנוגעת ורבא אמר לך
דכתיב יבדד ישב מחוץ למחנה מושבו ד
רחמנא והא ליכא: א"ר פפא ^א פ"י חזיר כ
צריכא ^א ע"ג דסליק מנהרא א"ר יהודה
רגלים מותרים א"ר אמר רב יהודה ^א ספק
אסורה ספק מי רגלים אפילו באשפה נמי
המנוגא דאמר רב כהנא ^א לא אסרה תורה
יונתן דר' יונתן רמי כתיב ^א יוד תהיה לך
וכתיב ^א וייתד תהיה לך וגו' וכסית את צאת
בקטנים אלמא קטנים לא אסרה תורה אל
לארעא שרי ורבנן הוא דגורו בהו וכי גורו
לא גזור ובודאן עד כמה אמר רב יהודה
וכן אמר רבי בב"ח א"ר יוחנן כל זמן שמ
שמשפחין גניבא משמיה דרב אמר כל זמן
ליה מריה לגניבא השתא צואה אמר רב יה
מותר מי רגלים מיבעיא א"ל אביי מאי חזית
רבה בר רב הונא אמר רב צואה אפילו כחרס
אמר רבה בב"ח א"ר יוחנן כל זמן שזורק
שגוללה ואינו נפרקת אמר רבינא הוה

מפניי הוא צוהה אמר לי עיני אי קרמו פניו
אחמר צוהה כחרס אמימר אמר אסורה ומר
למי רגלים כל זמן שמטפחין מיתדין מי רשו
לוא נבלעו דומיא דישבו מי יבשו אי רשו
ע"ג דאין מטפחין ולמעמד אימא רישא כל
כא למשמע מינה לימא כתנאי כלי שנספכו מ
נבלעו מותר לא נבלעו אסור ר' יוס' אומר כל
נבלעו דאין מטפחין לא נבלעו דמטפחין ואח
י היינו ת"ק אלא נבלעו דאין רשומן ניכר לא נ
ר הא רשומן ניכר שרי לא דכ"ע כ"ז שמטפחין

[illegible]

בה.

ק' א (מ"י) פ"ד מהלכות חפלה
הלכה 11 טוש"ע או"ח פ"י
עד קע"ו ו שס וס"י לא קע"ף
:ח

[illegible]

קח ט י ב [מ"י] שם ה' י
טור שר"ע] שם ספי"ט:
קח ל מ"י שם הל"ה יג סמג
שם טו"ט"ע ח"ח סימן עו
ספי"ג:
ק"י מ מ"י פ"י מהלכות טומאת
זרע"ה ה' יג [וסט"ו ה']

ג (מ"ח פסוק שם ה"ל ג):
ק"א ס מ"ח פ"ג מ"ל ק"ש
הלכו י א תגז עשין יח
טושי"פ אר"ח סימ"ן טו טשי"ף ג:
ע (פ"י כס"ח פ"ג מ"ל ק"ש
ה"ל ג):
ק"ב פ צ מ"ח שם ה"ל טו טור
ושי"פ שם כס"ח ז:
ק"ב ק מ"ח שם ה"ל ז תגז שם
טושי"פ אר"ח י א פ"כ כס"ח
ז (וטשי"ף ז):

לעזי רש"י

בלניצ"א [ילונצ'יא"ה].
צהבת. טייל"א. קרום.

רבינו חננאל

[illegible]